Nr. 50.

1928.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnej 3 złote. — Cena pojedynczego numeru groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow., pokój 36.
Redaktor: Franciszek Pierończyk, insp Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 15 grudnia 1928 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

OBWIESZCZENIE

W dniu 10. XII 1928 r. złożyli przysięgę służbową na urzędników wykonawczych gminy Bielszowice: pp. Hewlik Karol i Rajca Franciszek.

Katowice, dnia 11 grudnia 1928 r.

Prezes Wydziału Powiatowego
w z.
(—) Richter.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach zawiadamia, iż w zagrodach w Załężu a mianowicie: 1) Piotra Parysa przy ul. Janasa 19, 2) Stefana Szwadzby przy ul. Wojciechowskiego 51 i 3) Franciszka Żymły przy ul. Wilsona 8, oraz w zagrodzie Michała Kojdy w Wielkich Hajdukach, ul. Kalina 97 stwierdzono urzędowo zarazę pomoru świń.

Katowice, dnia 12 grudnia 1928 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Rozporządzenie Policyjne dla obszaru Urzędu Okręgowego Mała-Dąbrówka.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o administracji policji z dnia 11. marca 1850 r. (Zbiór ustaw, strona 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. — 19 marca 1881 r. wydaje się za zgodą Rady gminnej dla obszaru Urzędu Okręgowego Mała Dąbrówka następujące rozporządzenie policyjne:

ROZDZIAŁ I.

Utrzymanie porządku i czystości.

A. Na ulicach, drogach i placach.

§ 1.

Każde zanieczyszczenie publicznych ulic, chodników, trotuarów, rynsztoków, dróg, mostów, publicznych placów, kanałów i rzek, oraz placów prywatnych, o ile takowe są położone przy ulicach publicznych i nie są odgraniczone przez najmniej 2 m. wysokie zamknięte ogrodzenie, jest zakazane. Jako zanieczyszczenie uważa się również wylewanie, wyrzucanie, odprowadzanie, wysucie nieczystych lub cuchnących płynów, śniegu, lodu, gruzów, skorup, owoców, resztek owoców, odpadków względnie resztek kuchennych lub podobnych nieczystości, zaspokojenie potrzeb naturalnych oraz wyrzucanie papieru. Właścicielom domów wolno jednak do godziny 11-tej przed południem pod zachowaniem potrzebnej ostrożności i odgraniczenia frontu domowego sprzątać z dachów i rynien lód i śnieg na ulicę, gdzie takowy należy gromadzić w kupkach na brzegu jezdni ulicznej.

§ 2.

Za każde zanieczyszczenie rodzaju określonego w § 1 jest odpowiedzialny właściciel względnie jego prawny zastępca. O ile zanieczyszczenie nastąpiło przez udowodnioną trzecią osobę, natenczas należy ukarać takową.

§ 3.

Każdy właściciel gruntu wewnątrz zamkniętej zabudowanej miejscowości jest zobowiązany plac położony pomiędzy realnością i chodnikiem oraz przyległy chodnik w całym froncie nieruchomości oczyścić gruntownie, w miesiącach letnich do godziny 8-mej, w miesiącach zimowych do godziny 10-tej przed południem i zresztą zawsze utrzymywać czysto.

Przy powietrzu suchym chodnik i przedplace muszą być pokrapiane wodą w ten sposób, by przy zamiataniu nie powstał kurz.

Jako chodnik uważa się nietylko części umocowane lecz także wszystkie przez krawężniki od jezdni ulicznej oddzielone ścieżki.

§ 4.

W czasie padania śniegu lub odwilży należy chodniki i ścieki rynsztokowe oczyścić ze śniegu i lodu jaknajszybciej. Rynsztoki uliczne muszą natenczas również być w całej długości frontu realności oczyszczone z lodu; lód i śnieg usunięty z chodnika i ścieków rynsztokowych, musi być gromadzony na brzegu jezdni ulicznej w ten sposób, by ruch kołowy oraz odpływ wody w rynsztokach nie był tamowany.

Używanie siekier i haków śpiczastych, o ile przez takowe może zajść uszkodzenie chodnika, jest zakazane.

Przy gołoledzi właściciele gruntów winni posypać chodniki w całej długości gruntów piaskiem, drobnym popiołem albo innym podobnym materjałem. Nierówności powstałe przez śnieg i lód należy poprzednio usunąć. Posypanie musi być dokonane w ten sposób, że w czasie od godziny 7-mej rano do godziny 9-ej wieczorem zapobieży się każdej ślizgawicy.

§ 5.

Za policyjne oczyszczenie określone w §§ 3 i 4 odpowiada właściciel gruntu lub jego prawny zastępca, albo osoby inne, które za zgodą urzędu okręgowego objęły obowiązki te.

O ile za osobą zobowiązaną do policyjnego czyszczenia inny przez pisemne albo protokularne oświadczenie wobec urzędu okręgowego oraz za zgodą tegoż urzędu objął wykonanie czyszczenia, natenczas jest on do policyjnego czyszczenia obowiązany publiczno-prawnie. Zgoda urzędu okręgowego jest każdego czasu odwołalna. Jak długo zachodzi obowiązek innej osoby, urzędowi policyjnemu wolno trzymać się odnośnie policyjnego czyszczenia i odpowiedzialności karnej tylko tej osoby.

§ 6.

a) Odprowadzanie wody albo innych płynów z fabryk lub większych zakładów przemysłowych do rynsztoku ulicznego jest w szczególności w czasie panowania mrozów dopuszczone tylko wtedy, jeżeli woda lub płyn może bez tamowania być wprowadzony do osobnego ścieku kanałowego.

b) Woda wychodząca z domów może być odprowadzona do rynsztoków ulicznych tylko przez ścieki nakryte płytami żelaznemi; nie wolno jednak przez to zalać rynsztoków.

Do założenia takich ścieków jest potrzebne zezwolenie policyjne.

§ 7.

Wypróżnianie dołów kloacznych i gnojowych oraz odwóz gnojówki i innych nieczystości z dołów tych, może nastąpić tylko porą nocną, a to w czasie od 1 maja do 30 września od godziny 11-ej wieczorem do 4-ej rano a w czasie od 1 października do 30 kwietnia od 10-ej wieczorem do 5 rano wyjąwszy wypadki, w których odwozu dokonuje się przez nieprzepuszczające zapachu maszy-

ny do czyszczenia kloaków albo szczelnie zamknięte odprowadzenie.

Za wykonanie przepisów §§ 3, 4, 5, 6, 7 i 17 odpowiada właściciel lub zarządca domu, albo gdzie jest ustanowiony prawny zastępca właściciela domu tenże, na koszt których przeprowadzi się również ewentualne konieczne czyszczenie.

Ustanowienie prawnego zastępcy lub zarządcy domu uwalnia właściciela domu od odpowiedzialności wobec urzędu okręgowego jedynie, o ile urząd na jego wniosek zatwierdził danego zastępcę lub zarządcę. Zatwierdzenie takie jest każdego czasu odwołalne.

§ 8.

Osoby, prowadzące na ulicach i placach handel, muszą swe koszyki itd. każdego wieczoru z placu usunąć, miejsce postoju oczyścić i śmieci usunąć. Handel tego rodzaju wolno prowadzić tylko za poprzedniem zezwoleniem policyjnem oraz tylko na takich miejscach, które zostaną im przydzielone przez władzę policyjną.

§ 9.

Wyładowywanie gruzów budowlanych, skorup, popiołu, śmieci, śniegu i lodu jest dopuszczone tylko na tych miejscach, które wskaże na ten cel władza policyjna.

Kto takiego rodzaju materjały wyładuje tam, gdzie to nie jest dozwolone, winien oprócz nałożenia na niego kary, usunąć względnie odwieźć przedmioty i oczyścić używane bez zezwolenia miejsca albo wydane na ten cel koszta zwrócić.

§ 10.

Przy burzeniu budynków albo przy czynnościach na i przy publicznych ulicach lub placach, przy których powstaje kurz, należy zastosować takie środki, które możliwie zapobiegną kurzowi względnie unieszkodliwiają go. Tak należy pomiędzy innemi gruz budowlany z budowy spuszczać tylko w zamkniętych rynnach albo znosić na dół.

Rusztowania budowlane i doły budowlane należy po ukończeniu budowy natychmiast usunąć względnie zasypać. Ziemię należy wyrównać, bruk przyprowadzić do porządku.

§ 11.

Drzwi piwnicznych i luk, których otwory położone są na froncie ulicznym nie wolno zatkać względnie obłożyć gnojem lub podobnym materjałem. Luki piwniczne muszą być zawsze czysto trzymane.

§ 12.

Karmienie zwierząt pociągowych i innych na ulicach i placach jest zakazane.

§ 13.

Wozy i inne środki transportowe, które służą do transportowania płynnych albo łatwo rozsypujących się przedmiotów muszą być urządzone w ten sposób, że z ładunku nie może się nic zgubić i zanieczyścić ulicę. Gruz budowlany i rumowisko wolno naładować i odwozić tylko w dostatecznie odwilżonym stanie.

Za przestrzeganie tegoż przepisu jest odpowiedzialny taksamo właściciel jak i woźnica, względnie kierownik danego powozu.

§ 14.

Czyszczenie i płókanie narzędzi, wozów, bielizny, jarzyny i innych przedmiotów przy publicznych studniach względnie wodociągach jest zakazane.

§ 15.

Na ulicach publicznych, oraz na drzwiach, oknach i balkonach, położonych przy froncie ulicznym wywieszanie bielizny, suszenie, wytrzepywanie i wykurzenie pierzyn, materaców, kołder, chodników i t. p. przedmiotów jest zakazane.

§ 16.

Mięso wolno wystawiać na sprzedaż tylko w nieckach mięśnych i w sklepach; natomiast nie wolno je w korytarzach domowych albo zewnątrz budynków na drzwiach lub ścianach wieszać albo wykładać. Surowe mięso wolno transportować tylko w czystych osłonach, świeże skóry, wnętrzności i t. p. zaś tylko całkiem pokryte.

B. W budynkach mieszkalnych.

§ 17.

Po nadejściu ciemności należy we wszystkich budynkach mieszkalnych o ile takowe od tej pory dnia nie będą trzymane ze strony ulicy zawsze pod zamknięciem—ubikacje prowadzące do mieszkań, więc w szczególności korytarz, schody i sień zaopatrzyć w dostateczne oświetlenia.

C. W podwórzach.

§ 18.

Na każdej realności zamieszkałej musi się znajdować każdemu dostępny zbiornik na śmieci i innych suchych odpadków domowych i gospodarczych oraz zbiornik na popiół.

Zbiorniki pierwszego rodzaju muszą mieć wodoszczelne ściany i spód i szczelne nakrycie z dyli.

Zbiorniki na popiół muszą mieć masywne ściany i spód i szczelne ogniotrwałe nakrycie.

Zbiorniki należy utrzymywać zawsze w dobrym stanie. Denko do pokrycia musi być z reguły zamknięte. Ostatnie wolno otworzyć tylko w czasie wsypania i w czasie opróżniania. Za przestrzeganie tegoż przepisu odpowiada właściciel

domu względnie jego prawny zastępca. O ile przekroczenie nastąpiło przez udowodnioną osobę trzecią, natenczas ulega takowe ukaraniu.

Zbiorników nie wolno nigdy przepełniać i muszą być przez wczesne wypróżnienie utrzymane zawsze zdatne do napełnienia.

Wszystkie doły kloaczne, gnojowe i gnojówkowe muszą być całkiem murowane i zupełnie szczelnie zamknięte dylami.

Właściciele względnie ich prawni zastępcy albo zarządcy budynków winni należące do takowych podwórza i ustępy utrzymać zawsze w stanie czystym.

Każdy właściciel domu względnie jego prawny zastępca jest zobowiązany, wszystkie na jego realności znajdujące się doły zbiorowe wypróżnić na czas tak często jak ku temu zachodzi potrzeba względnie zarządzi to władza policyjna. W razie wytwarzania się cuchnących zapachów, należy takowe dezynfekować przedewszystkiem rozcieńczonym kwasem karbolowym lub mlekiem wapiennem.

§ 19.

Należące do oberż, kawiarń, restauracyj, wyszynków i jadłodajń, w publicznych budynkach i szkołach znajdujące się pisoary i klozety należy w każdym tygodniu a to w sobotę przez nadające się do tego środki (wapno karbolowe, kwas karbolowy, rozczyn siarkanu żelaznego i t. p. dezynfekować.

Za przestrzeganie niniejszego przepisu odpowiadają odnośnie oberż, kawiarń, wyszynków, restauracyj i jadłodajń właściciele koncesyj i ich zastępcy, odnośnie szkół ich kierownicy, odnośnie publicznych budynków miejscowy naczelnik tego urzędu, do którego zakresu działania takowy należy.

§ 20.

Ubikacje rzeźnickie i wędliniarskie muszą być przez właścicieli po każdorazowem użyciu opłókane wodą a ponadto w czasie od 15 kwietnia do 1 października dwa razy w tygodniu, mianowicie w środy i piątki, przepisowo dezynfekowane i należące do rzeźni doły zbiornikowe w nocy przypadającej po pierwszym dniu powszednim wypróżnione. Odpadki należy przechowywać w szczelnie zamkniętych skrzyniach.

ROZDZIAŁ II.

Bezpieczeństwo i wygoda ruchu na ulicach publicznych.

A. Na ulicach.

§ 21.

Przedmiotów i przyrządów, mogących tamować lub wpłynąć niekorzystnie na swobodny ruch nie wolno na publicznych ulicach ustawiać, położyć, pozostawić stać lub leżeć albo umieścić na budynkach.

§ 22.

Kto w celu złożenia materjałów, ustawienia rusztowań, urządzenia trybun, gzymsów i balkonów albo do innych tego rodzaju wykonań chce używać części publicznych ulic lub placów na czas przejściowy, potrzebuje do tego zezwolenie policyjne. Podczas używania musi odnośna część ulicy albo placu w sposób odpowiadający celowi przez znaki ostrzegawcze, ogrodzenie ochronne itp. być odgraniczone, zewnętrznie oznaczoną i podczas ciemności również dostatecznie oświetloną.

§ 23.

U dachów domów lub inne na froncie ulicznym tworzące się sople lodowe albo usuwający się śnieg muszą być usunięte przez właścicieli realności przy zachowaniu poprzednio określonych albo innych odpowiadających szczególnym warunkom środków zapobiegawczych.

§ 24.

Jezdni ulicznej i chodnika nie wolno używać do rąbania drzewa.

Piłowanie i obrabianie drzewa budowlanego i użytkowego na ulicy publicznej jest zakazane. Przywiezione materjały do opału oraz inne materjały, taksamo meble przy przeprowadzkach i innych okazjach muszą być, o ile zostały zładowane na ulicy publicznej, niezwłocznie usunięte z ulicy. Materjały budowlane wyjątkowo po poprzednim uzyskaniu zezwolenia policyjnego, mogą być na czas trwania bndowy złożone na jezdni ulicznej. Kucie koni i narzędzi na ulicy lub placu jest zakazane.

§ 25.

W odpusty i targi tygodniowe wszelkiego rodzaju wozami wolno zajeżdżać na targ, ulice i place tylko stosownie do wskazówek urzędników policyjnych.

Ustawienie na ulicach może nastąpić tylko po jednej stronie i w jednym rzędzie tuż przy ścieku ulicznym w ten sposób, by ruch nie był tamowany.

§ 26.

Po zapadnięciu ciemności przedmioty mogące tamować wolny ruch, wolno nieść tylko przy brzegu ścieku na jezdni ulicznej; transportujący takie przedmioty musi mieć przy sobie również latarnię oświetloną. Złądowywanie względnie naładowanie powozów na publicznej jezdni ulicznej lub chodniku jest dopuszczone jedynie wtedy, o ile dana realność niema wystarczającego podwórza względnie odpowiedniego wjazdu. W takim wypadku złado-

wanie i naładowanie musi być rozpoczęte natychmiast po przybyciu powozu na miejscu i z wystarczającą ilością robotników bez przerwy dokończone, poczem należy zaraz usunąć powóz.

§ 27.

Niezaprzęgniętych powozów, wozów ręcznych i wozów ciągniętych przez psy, oraz taczek nie wolno ustawić na miejscu publicznem. Wyjątkowo jest to dopuszczone dla wozów miejscowych przemysłowców, jeżeli takowi wrócili do miejscowości tak póżnym wieczorem, że zladowanie nastąpić nie może, taksamo dla kołodziejów, kowali, siodlarzy, którzy według uznania władzy policyjnej nie mają wystarczającego podwórza, oraz dla wozów towarowych nocujących tu furmanów przed oberżami pod tym warunkiem, że przez ustawienie powozów nie zostanie tamowany ruch i nie naraża się ruchu na niebezpieczeństwo. W tych wypadkach musi się dojeżdżać wozami tuż obok rynsztoka, zdjąć z wozu dyszel albo ustawić takowy prosto do góry i umocować w ten sposób, że nie może spaść na dół. Miejsce, na którem są ustawione takie wozy, należy od zapadnięcia ciemności do wschodu słońca oświetlić wystarczająco latarniami.

§ 28.

Na publicznych ulicach, placach i plantach jest zakazane toczenie beczek, kół i t. p. przedmiotów, transportowanie i ustawianie niezasłoniętych luster oraz dokonywanie czynów mogących spłoszyć konie. Również, na albo w budynkach wolno ustawić względnie umieścić lustra tylko w ten sposób, by ich odzwierciadlanie nie było w stanie oślepić na ulicy ludzi względnie zwierzęta.

Na publicznych ulicach, placach i plantach rzucanie piłkami, kamieniami, błotem lub śniegiem, strzelanie z łuku, dmuchawką, strzelbami, puszczanie w powietrze orłów papierowych i t. p. następnie puszczanie fajerwerków każdego rodzaju oraz niepotrzebne trzaskanie z bicza jest zakazane.

Rodzicom i innym osobom nie wolno pozostawić dzieci poniżej wieku szkolnego znajdujących się pod ich opieką bez wszelkiego dozoru na ulicach i placach publicznych.

§ 29.

Do przeprowadzenia na publicznych ulicach i placach licytacyj jest potrzebne zezwolenie władzy policyjnej. Licytacji nie wolno przeprowadzić w lokalach położonych na froncie ulicznym przy otwartych drzwiach względnie oknach.

§ 30.

Przedmioty mogące przeszkadzać w przejściu o ile za poprzedniem zezwoleniem policyjnem pozostaną na publicznych ulicach, oraz takie części publicznych ulic, placów i chodników, które będą przebrukowane, muszą być podczas ciemności wystarczająco oświetlone latarniami.

Odkopanie bruku ulicznego i chodników i przeprowadzenie robót ziemnych na ulicach wolno w razie potrzeby, dokonać jedynie po uprzedniem zezwoleniu urzędu okręgowego.

Wykonawca odpowiada za urządzenie wystarczających ogrodzeń ochronnych względnie innych środków zapobiegawczych i oświetlenia miejsca pracy od zapadnięcia ciemności do świtu tamże latarniami sygnałowemi.

B. Na chodnikach.

§ 31.

Ustawianie i wieszanie przedmiotów do sprzedaży oraz innych przedmiotów przy względnie na budynkach, drzwiach, oknach, płotach położonych po stronie frontu ulicznego w ten sposób, że wystawałyby poza linją budowlaną, albo przez zetknięcie lub spadnięcie mógłby poszkodować przechodniów, jest zakazane.

§ 32.

Latarnie można umieścić tylko w takiej wysokości, że ich brzeg dolny będzie położony przynajmniej 2,50 m. powyżej chodnika.

§ 33.

Markiz i szyldów reklamowych, które wystają w ulicę nie wolno spuszczać względnie umieszczać poniżej 2,50 m. wysokości u budynków, murów, płotów i palów.

Okna, drzwi, okiennice i klapy, które otwierają się ku stronie ulicznej, muszą szczelnie do muru domu przylegać w ten sposób, że wolny ruch na chodniku nie będzie tamowany.

§ 34.

Na chodnikach i innych wyłącznie dla ruchu pieszego przeznaczonych drogach nie wolno transportować przedmiotów, które z powodu ich kształtu, wielkości lub właściwości mogą narazić na niebezpieczeństwo albo poszkodować przechodniów (konewy, cebrzyki, kosze na bieliznę, niecki mięsne, miechy do mąki, pieczywo, lampy górników), względnie które przy dotyku farbią albo brudzą.

Osoby niosące podobne przedmioty winne chodzić na jezdni ulicznej tuż przy rynsztoku. Osobom, których ubranie przy lekkiem dotknięciu farbią, nie wolno używać chodnika. Przedmioty mogące przechodniów okaleczyć albo w inny sposób poszkodować, jak kosy, sierpy, toporki, haki śpiczaste, piły i t. d. wolno nieść na ulicach, chodnikach i drogach tylko dobrze zasłonięte względnie owinięte.

Laski, parasole i podobne przedmioty wolno

nosić tylko tak, że okaleczenie względnie zaczepienie przechodniów będzie uniemożliwione.

Przy naładowaniu i wyładowaniu przedmiotów przed domami koła powozu muszą zachować odstęp conajmniej 0,50 m. od środka ścieku. Zaprzęgniętemi powozami wolno przejeżdżać przez ścieki i krawężniki tylko po uprzedniem osłonięciu i zabezpieczeniu tychże jak również i chodnika. Urząd okręgowy uprawniony jest żądać wybrukowania rynsztoków przed wjazdami domowemi i podwórzowemi.

§ 35.

Zbiórka i maszerowanie w zamkniętych oddziałach oraz chodzenie obok siebie więcej jak 2 osób, wożenie, jeżdżenie na koniu i pęganianie zwierząt na chodnikach jest zakazane. Taksamo jest zakazane wystawanie w sposób tamujący wolny ruch na narożnikach ulic i na chodnikach; również nie wolno nikomu leżeć albo siedzieć na publicznych drogach, ulicach i placach. Wożenie dzieci w wózkach dziecinnych na chodnikach dopuszcza się; przy wożeniu musi się jednak przestrzegać następujących przepisów:

a) jechać wolno tylko po stronie prawej ulicy stosownie do kierunku jazdy,
b) niepotrzebne zatrzymanie wózka jest zakazane,
c) nie wolno jechać obok siebie albo bezpośrednio kolejno,
d) wózki dziecinne muszą wymijać przechodniów i opuścić chodnik, jak tylko nastałoby na takowym zatrzymanie ruchu.

C. Ruch powozowy.

§ 36.

Ładunek powozów musi stać we właściwym stosunku do siły zaprzęgu. Przeładowanie wozu mające w następstwie niezdolność zaprzęgu do odtransportowania takowego albo tamowania ruchu, jest zakazane.

§ 37.

Ładunek musi być tak podzielony i umocowany, że nie może doprowadzić ani do całkowitego lub częściowego spadnięcia, ani do przewrócenia powozu.

Również nie wolno go ani całkowicie ani częściowo wlec po ziemi.

Powozy ze stałemi drabinkami do rozkładania i spuszczania są zakazane.

Blachy, drągi metalowe, szyny kolejowe, żelazne dzwigary, łańcuchy i t. p. przedmioty muszą być załadowane tak, że podczas transportu takowych, według możności zapobieże się głośnemu stukowi.

Wyładowanie takich przedmiotów musi się odbywać przez składanie; rzucanie takowych jest zakazane.

§ 38.

Zarażonych zakaźnemi chorobami, albo innemi wpadającemi w oczy uszkodzeniami obarczonych, kulawych albo zajeżdżonych zwierząt nie wolno używać jako zwierząt pociągowych.

§ 39.

Szory na konie muszą być trwałe i w stanie należycie utrzymanym. Uprząż wszystkich powozów z wyjątkiem tych, w które są zaprzęgnięte zwierzęta racicowe, musi być munsztukowa.

§ 40.

O ile kilka wozów jedzie za sobą, należy o zamiarze zatrzymania oraz zmianie kierunku powiadomić następnych woźniców przez zawołanie i skinienie ręką albo podniesienie bicza.

Uderzenia w stronę cudzych koni są zakazane.

§ 41.

Podczas jazdy nigdy nie wolno łączyć więcej jak 2 powozy. Przyłączanie wózków ręcznych jest zakazane.

§ 42.

Osobom nieobznajmionym z jazdą albo obchodzeniem się ze zwierzętami pociągowemi oraz osobom, które nie ukończyły jeszcze 14 roku życia, albo osobom pijanym nie wolno prowadzić powozu. Woźnicy nie wolno spać podczas jazdy.

Woźnicy wolno opuścić powóz tylko w wypadkach nagłych i tylko na krótki czas. W takim wypadku konie muszą być po stronie dyszla wyprzągnięte i lejce odpowiednio krótko u wozu umocowane. Zwierząt pociągowych, które już raz zbiegły, woźnicy pod żadnym warunkiem nie wolno pozostawić samych.

Na powozy będące w jeździe nie wolno wsiadać.

§ 43.

Osobom stojącym albo idącym w kierunku jazdy należy na czas zwrócić uwagę o zbliżaniu się powozu przez głośne zawołanie. O ile zawołanie okazało się bez skutku, natenczas należy powóz zatrzymać.

Orszakom pogrzebowym i publicznym pochodom oraz powozom straży pożarnej i wozowi do pokrapiania ulicy należy tak przy nadjeżdżaniu jak i podjeżdżaniu z tylu zrobić wszędzie wystarczające miejsce.

O ile położenie na to nie pozwala, natenczas musi się zatrzymać powóz tak długo aż takowe miną powóz. W każdym jednak wypadku należy przy takich okazjach bezwarunkowo zastosować się do zarządzeń urzędników policyjnych.

§ 44.

Wszystkie powozy muszą podczas jazdy trzymać się prawej strony, o ile nie uniemożliwiają to przeszkody miejscowe.

Każde wymijanie odbywa się na prawo na pół szerokości wozu.

§ 45.

Nienaładowane powozy wymijają naładowane, o ile na to pozwala miejsce, na całą szerokość wozu. W ten sam sposób wymijają przy spadzistej drodze jadące w górę wozy zjeżdżające z góry wozy.

Skręcanie z jednej ulicy do drugiej na prawo musi nastąpić w krótkim zwrocie, na lewo zaś w wielkim zewnętrznym łuku.

Z 2 wozów, których kierunek jazdy krzyżuje się, winien, o ile jeden jest załadowany a drugi nie, ostatni tak długo zatrzymać się, aż pierwszy przejedzie. O ile oba powozy są naładowane albo nienaładowane, natenczas musi zatrzymać się ten powóz, który krzyżujący powóz ma po prawej stronie.

§ 46.

Przejechanie przed inny wóz (prześciganie) odbywa się na lewo a to kłusem.

§ 47.

Wozów, których budowa ani ładunek nie pozwala na obrócenie na miejscu, nie wolno obrócić na publicznych ulicach; inne powozy wolno obrócić tylko wtedy, o ile przez to nie przeszkadza się w jeździe innym powozom. Cofanie się w tył w celu obrócenia jest zakazane.

§ 48.

Wozów wszelkiego rodzają nie wolno pozostawić względnie ustawić bezcelowo na publicznych ulicach i placach. Zresztą także nie wolno przez ustawienie powozów narażać w żaden sposób bezpieczeństwa ruchu. Pomiędzy innem nie wolno stanąć w pośród jezdni ulicznej na mostach oraz przejściach ulicznych przeznaczonych dla ruchu pieszego.

§ 49.

Do jezdni, która jest tak wąską, że niema miejsca dla 2 obok siebie stojących wozów nie wolno wjechać prędzej, aż po przekonaniu się woźnicy, że jezdnia jest wolna.

§ 50.

Przy postoju albo na wąskiej jezdni niezaładowane wozy muszą w razie zbliżenia się z przodu wozu naładowanego albo zbiegowiska ludzi, tak długo pozostać tuż przy prawym krawężniku, aż naładowany powóz albo zbiegowisko minie.

§ 52.

O ile przy natłoku powozów zdążających do tego samego celu została kolejność policyjnie zarządzona albo powztała samoczynnie, natenczas każdy nowo przybywający powóz musi się przyłączyć do ostatniego szeregu Żaden powóz nie śmie wyłamać się z szeregu, jadące przed nim prześcignąć albo wcisnąć się w szereg.

§ 52.

Wozom ciężarowym ze sprężynami lub też bez sprężyn obojętne czy naładowane albo nienaładowane oraz innym powozom, nie spoczywającym na sprężynach wolno jechać wszędzie nie inaczej jak tylko stępa.

§ 53.

Każdy powóz musi jechać stępa:

1) przy skręcaniu z jednej ulicy do drugiej,
2) przy wyjechaniu z realności położonych przy publicznych ulicach oraz przy wjeżdżaniu do takowych,
3) na mostach,
4) w pobliżu kościołów podczas publicznego nabożeństwa,
5) w takich miejscach, gdzie panuje żywy ruch powozowy albo pieszy,
6) w takich miejscach, w których ogłoszenie publiczne (tablica) zakazuje jazdy w szybszym tempie.

§ 54.

Z wyjątkiem straży pożarnych wewnątrz miejscowości nikomu nie wolno jechać szybciej jak średnim truchtem.

§ 55.

Przy wozach ręcznych oraz ciągnionych przez psy, prowadzący wóz obowiązany jest trzymać dyszel podczas jazdy zawsze w ręku. Wozów ciągnionych przez psy nie wolno używać do transportu ludzi.

D. Jazda konna i prowadzenie koni.

§ 56.

Dla koni wierzchowych nie wolno używać uzd bez wędzideł.

§ 57.

Wewnątrz miejscowości nie wolno jeździć konno szybciej jak tylko średnim truchtem. Jeźdźcom na koniach wolno jeździć tylko stępa i muszą trzymać konie zawsze krótko. Taksamo muszą osoby idące pieszo, które prowadzą konie, prowadzić takowe krótko.

E. Zapobieżenie przed poszkodowaniem i zaczepieniem przez zwierzęta: środki do ochrony zwierząt.

§ 58.

Transporty zwierząt przez miejscowość, odbywające się na wozach muszą być dokonane bez

żadnego postoju i nie wolno im przebywać na ulicach i placach gminy.

Buhaje wolno transportować przez ulicę tylko po jednym a to, po dobrem obwiązaniu ócz. Pozatem muszą być prowadzone na pierścieniu nosowym albo wystarczająco spętane. W ostatnim wypadku każdy pojedynczy buhaj musi być prowadzony przez najmniej 2 dorosłe osoby, z których jedna winna prowadzić zwierzę przy głowie, druga zaś prowadzić musi za pętlę u nóg i iść za buhajem.

§ 59.

Psy służące do stróżowania bud, taczek albo wozów i t. p. na ulicach muszą być zaopatrzone w kagańce i uwiązane na łańcuchu.

Tu jakoteż w podwórzach psy muszą być tak trzymane, żeby nie zakłócały przez bezustanne szczekanie lub wycie spokoju publicznego. Jurne suki należy trzymać pod zamknięciem.

§ 60.

Swobodne chodzenie zwierząt (również drobiu) na ulicach, placach i plantach jest zakazane. Pozostawienie w nocy psów na wolności jest zakazane. Cieląt i owiec nie wolno krępować.

Bydło tuczne, które tylko z trudem może poruszać się naprzód musi być wiezione.

§ 61.

W razie przekroczenia przepisów §§ 59 i 60 ulegają karze narówni z właścicielem względnie dozorcą psa także i ci, w których towarzystwie pies się znajdował.

ROZDZIAŁ III.

Utrzymanie spokoju na publicznych ulicach i placach.

§ 62.

Produkcje muzykalne, teatralne i t. p. na publicznych ulicach i placach przeprowadzać wolno tylko za poprzedniem zezwoleniem władzy policyjnej w czasie od godziny 3-ej popołudniu do godziny 8-ej wieczorem.

Gromadzenie się ludzi i czynności każdego rodzaju mogące narazić bezpieczny i wygodny ruch na publicznych ulicach i placach są zakazane.

Do wydanych przez władzę policyjną względnie urzędników policyjnych w celu utrzymania bezpieczeństwa, wygody, spokoju i porządku na publicznych drogach, ulicach i placach zarządzeń, winien się każdy bezwarunkowo i natychmiast zastosować.

ROZDZIAŁ IV.

Używanie publicznych ulic, placów i plantów.

§ 63.

Wszelkiego rodzaju plakaty i kartki wolno umieszczać jedynie na miejscach wyznaczonych przez urząd okręgowy. Nieprawne usunięcie umieszczonych ogłoszeń, plakatów i t. p. z miejsc ogłoszeniowych oraz zniszczenie albo uszkodzenie tablic albo słupów ogłoszeniowych względnie innych urządzeń i przedmiotów służących publicznemu użytkowi jest zakazane.

Brudzenie, pisanie po ścianach, płotach tablicach i słupach ogłoszeniowych i t. p. jest wzbronione.

Każde zanieczyszczenie publicznych plantów oraz uszkodzenie drzew, zrywanie kwiatów i roślin jest surowo zakazane.

Wstęp na trawniki jest wzbroniony. Psy należy trzymać na plantach na uwięzi. Bieganie psów po trawnikach jest zakazane.

ROZDZIAŁ V.

Przepisy karne.

§ 64.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia policyjnego będą o ile według ogólnych ustaw karnych nie jest przewidziana wyższa kara, karane grzywną do 12 złotych, ze zmianą w razie nieściągalności na odpowiedni areszt.

ROZDZIAŁ VI.

§ 65.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem publicznego ogłoszenia. Z tym samym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 15 lipca 1898 r.

Mała-Dąbrówka, dnia 1-go lipca 1928 r.

(pieczęć) (—) Kosma
Naczelnik Urzędu Okręgowego.

Komunikaty.

Wyszedł z druku nr. 98 Dziennika Ustaw Rzeczyp. Pol. z dnia 7-go grudnia 1928 r., zawierający m. in. treść następującą:

Rozporządzenia Ministrów:

Poz. 880—Skarbu z dnia 15 listopada 1928 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną.

Wyszedł z druku nr. 26 Dziennika Ustaw Śląskich z d. 7 grudniaa 1928 roku, zawierający treść następującą:

Poz. 52 — Ustawa z dnia 23 listopapa 1928 r. w sprawie utworzenia rezerw zbożowych dla Województwa Śląskiego.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.